

være tilfreds med, at man, hvor der ikke nu findes Vandlaase, skulde kunne sætte en Vandlaas, som man ikke kan faa Lov til at anbringe i ny Bygninger. Jeg haaber, at det høje Ting har forstaaet mig.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rahjer: Af Hensyn til de forskellige Meninger om Lovforslagets Enkeltheder, der ere komne frem, vil jeg tillade mig at foreslaa det foreliggende Forslag henvist til Behandling i et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Vilde det ikke være heldigere, om Forslaget blev henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer?

Rahjer: Jeg kan ikke dertil sige andet, end at det efter Lovforslagets hele Bestaaenhed forekommer mig at være heldigere at faa et Udvalg paa 3 Medlemmer, men jeg vil gerne nærme mig det ærede Medlem saa meget, at jeg vil forandre mit Forslag til 5 Medlemmer; at nedsætte et større Udvalg forekommer mig at ville være besynderligt.

Madsen-Mygdal: Jeg finder fremdeles, at det vilde være heldigt, om det blev et Udvalg paa 7 Medlemmer. Det er jo ogsaa det Tal, vi i Almindelighed pleje at bruge i mindre Sager.

Rahjer: Jeg fastholder mit Forslag om 5 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Jeg tager da mit Forslag om 7 Medlemmer tilbage.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslag af Rahjer om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Tilsyn med Udvandrerens Befordring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2399 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Fr. Petersen: Idet jeg takker den højtærede Justitsminister for, at han ved Fremsettelsen af det foreliggende Forslag har imødefommet et af Lagtinget fremsat Ønske, skal jeg tillade mig at oplyse, at naar det nævnte Ting har anmodet den højtærede Regering om at udvirke en Lov for Færøerne om Tilsyn med Udvandrerens Befordring, saa er Grunden dertil ingenlunde den, at der deroppe hidtil skulde have vist sig nogen Udvandringsbevægelse af Betydning, tværtimod føler den færøiske Befolkning sig meget fast knyttet til sin Hjemstavn. Smidlertid har der i den sidste Tid vist sig Tegntil, at Udvandringsagenter, der berejse Island, ogsaa tænke paa iblandt Færingerne at fremtalde en Bevægelse, hvorved de kunne bringe Folk til at udvandre. Befolkningen paa Færøerne er stærkt tagen til i den sidste Tid; i 1870 talte Færøerne en Befolkning af knapt 10,000, nu er Indbyggerantallet omtrent 14,000. Ganske vist have Næringsvejene gjort Fremskridt i det samme Tidrum, særlig har Fiskeriet faaet et stort Op-sving ved Anskaffelsen af Dækskanoer til Fiskeribrug. Smidlertid er det dog klart, at i eventuelt indtrædende daarlige Aar, hvor Fiskeriet maaske til Dels mislykkes, eller Fiskepriserne paa Markedet komme til at staa meget lavt, vil den fattige Del af Befolkningen meget mulig komme til at føle sig saa ilde stillet i økonomisk Henseende, at den kunde være tilbøjelig til at lytte til de Røster, der i de sidste 20 Aar have bragt Tusinder af Islændere til at forlade deres Ø for at søge Lykken paa den anden Side af Atlanterhavet. Det er med denne Mulighed for Øje, at Lagtinget har ment, at det var nødvendigt ved Lov at søge en Beskyttelse for eventuelle Udvandrere fra Færøerne paa samme Maade, som det paa det Omraade ved tidligere Love er sset for Udvandrere fra alle øvrige Dele af det danske Rige. Man mener, som sagt, at det er nødvendigt at have en saadan Lov for alle Tilfældes Skyld, man er halvvejs bange for at komme til at behøve en saadan Lov, men man ønsker og haaber, at man ikke skal faa Brug for den.

Jeg skal i Dag ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Forslag; det er jo udarbejdet i Overensstemmelse med de Love, der gælde for Udvandrerens Befordring fra de øvrige Dele af Kongeriget. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at der i